

การพัฒนารูปแบบรายวิชาคู่ขนานในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 กับวิชาหลักการโรงแรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

SEQUENCED COURSES MODEL DEVELOPMENT OF ENGLISH FOR HOTEL 1 AND HOTEL PRINCIPLES AT PHRANAKHON RAJABHAT UNIVERSITY

กัญญาภรณ์ นิธิศรรภากุล¹, นฤตยา ปิลันธนานนท์² และนพวรรณ ฉิมลอยลักษณ์³

Kannaphat Nithitwaraphakun¹, Nataya Pilanthananond² and Noppawan Chimroylarp³

หลักสูตรศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์¹

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

รองศาสตราจารย์สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์²

อาจารย์สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์³

k_kannaphat@hotmail.com¹

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและประเมินผลการใช้รูปแบบรายวิชาคู่ขนานในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 กับรายวิชาหลักการโรงแรม ประชารักษ์ที่ใช้ในการทดลอง เป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ภาคเรียนที่ 1 ประจำปีการศึกษา 2555 ทั้งหมดเป็นเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 กับรายวิชาหลักการโรงแรม จำนวน 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ เอกสารประกอบการเรียนการสอน แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชั้นงานที่ได้รับมอบหมายร่วมกันจากห้องสองรายวิชา แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการสอน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละและค่าเฉลี่ย

ผลจากการจัดการเรียนการสอนรูปแบบรายวิชาคู่ขนานในรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการโรงแรม 1 กับวิชาหลักการโรงแรม พ布ว่า นักศึกษามีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าเฉลี่ยร้อยละ 77.20

ผลการประเมินชั้นงานนักศึกษาพบว่า นักศึกษาได้คะแนนจากห้องสองรายวิชา (ในแต่ของทักษะความรู้ของรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1) ห้อง 4 ชั้นงาน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 81.68 คิดเป็นร้อยละ 81.35 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.34 ห้องนี้

พบว่า นักศึกษามีพัฒนาการในการทำงานแต่ละชิ้นงานเพิ่มมากขึ้น พัฒนาการที่เปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน ได้แก่ ทักษะการเขียนและการสื่อสารภาษาอังกฤษ ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น และพบว่า นักศึกษามีความเข้าใจเนื้หาที่เรียนได้เร็วมากยิ่งขึ้น และผลจากการสอบตามความคิดเห็นจากแบบสอบถามของนักศึกษาที่มีต่อการสอนของวิชาคุ้มน้ำในภาพรวม พบว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของวิชาคุ้มน้ำ รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 และรายวิชาหลักการโรงแรม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งสองรายวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรกคือ ด้านผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 รองลงมาด้านการวัดและประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 และด้านประโยชน์และการประยุกต์ใช้มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ตามลำดับ

คำสำคัญ

รูปแบบรายวิชาคุ้มน้ำ, วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1, วิชาหลักการโรงแรม

ABSTRACT

The research aims to develop and evaluate the effectiveness of the course based on the sequenced model in the subjects English for Hotel I and Hotel Principles. The population is the 30 undergraduate students majoring in Tourism Industry, Phranakhon Rajabhat University. They enrolled the two mentioned courses in the first semester of 2012 academic year. The instruments used in the research were lesson plans, learning materials in each learning unit, teachings and learning materials, achievement evaluation forms, integrated tasks or assignments in both subjects, as well as questionnaires on the instruction the were analyzed by percentages and means.

The findings of the instruction, the employing the course based on sequenced model in the subject English for Hotel 1 and Hotel Principles indicated that the means of their learning achievement scores are 77.20%.

In terms of the skill and knowledge learned in the subject English for Hotel 1, it was found that the students' means scores of the four integrated assignments of two subjects were 81.68 or 81.35 % (standard deviation=0.34). It was found that the students obviously improved their abilities and skills in each

task such as English writing and communicative skills and teamwork. In addition, the students understand the content. According to the findings of the questionnaire regarding the students' opinions towards the integrated models of two subjects, it was found that in general the students were satisfied with this type of instruction a high level; that is, the means were 3.94. When considering each factor, it was found that the highest means were the lecturers (4.11), measurement and evaluation (4.01), and its benefit and application (4.00) respectively.

Keywords

Sequenced Courses Model, English for Hotel 1, Hotel Principles

บทนำ

ในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการในปัจจุบันมีการแข่งขันกันสูง องค์กรต้องการผู้มีศักยภาพในการทำงาน มีความสามารถพร้อมด้วยทักษะภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนนอกจะได้รับองค์ความรู้เกี่ยวกับทักษะทางวิชาชีพจะต้องมีทักษะด้านภาษาควบคู่กันไป จึงจะเป็นประโยชน์ต่อตัวผู้เรียนให้นำสิ่งที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์ใช้กับวิชาชีพ ของตนอันจะเป็นการเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถเมื่อก้าวเข้าสู่โลกแห่งการทำงานทั้งในงานด้านธุรกิจและงานด้านอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพ ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ถูกนำมาใช้ติดต่อสื่อสารทั้งในประเทศไทยใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ (Inner circle) เช่น ประเทศไทย อังกฤษ อเมริกา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ เป็นต้น มีเพียงแต่ประเทศไทยเท่านั้นเท่านี้ ในปัจจุบันประเทศไทยต่างๆ ทั่วโลก ต่างใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือหลักในการติดต่อสื่อสาร ประเทศไทยเป็นอีกประเทศหนึ่งที่นำภาษาอังกฤษมาใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารทั้งในภาครัฐและเอกชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในวงการธุรกิจ ดังนั้นในหลักสูตรการเรียนการสอนทุกหลักสูตร ตั้งแต่ระดับการศึกษาชั้นพื้นฐานไปจนถึงระดับอุดมศึกษา ได้มีการบรรจุรายวิชาภาษาอังกฤษ ไว้เป็นทั้งรายวิชาศึกษาทั่วไป และรายวิชาบังคับ เป็นต้น วัตถุประสงค์ของการเรียนสอนภาษาอังกฤษ นั้นไม่คร่าวมุ่งให้ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษาแต่อย่างเดียว ผู้สอนสามารถนำจุดประสงค์ทางภาษา กับทาง content based ที่ผู้เรียนจะเรียนมาผสมกันให้มีความกลมกลืนได้ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนภาษาอังกฤษอย่างมีความหมายและเรียนรู้ภาษาได้รวดเร็วยิ่งขึ้น แต่จากประสบการณ์การสอน ของผู้วิจัยพบว่าผู้สอนส่วนใหญ่

จะเน้นการสอนโครงสร้างภาษา การใช้ภาษา ทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน รวมทั้งคำศัพท์ต่าง ๆ แบบแยกส่วนกับสถานการณ์การใช้ภาษาในบริบทชีวิตจริง อีกทั้งไม่สอดคล้องกับบริบทของหลักสูตรและความรู้ที่ผู้เรียนมีอยู่เดิม ที่ผู้เรียนจะสามารถนำไปใช้ในการประกอบอาชีพในอนาคตได้ จึงทำให้ผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้นมีเจตคติด้านลบต่อภาษาอังกฤษ และไม่สามารถนำไปใช้จริงในชีวิตการทำงานได้

จากการศึกษาขอบข่าย เนื้อหาข้อมูลเบื้องต้นและการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาหลักการโรงเรม (3571301 จำนวนหน่วยกิต 3(2-2)) และรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงเรม 1 (1551614 จำนวนหน่วยกิต 3(3-0)) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่ผู้จัดได้ปฏิบัติงานอยู่นั้นพบว่า หลักสูตรนั้นอื้อประโยชน์ในการเรียนต่อผู้เรียนคือ ได้จัดให้ผู้เรียนได้เรียนรายวิชาหลักการโรงเรมและรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงเรม 1 คู่ขนานกันอยู่แล้ว แต่ปัญหาที่พบคือ ผู้สอนทั้งสองรายวิชาไม่เคยมีโอกาสได้ร่วมวิเคราะห์รายวิชาหรือวางแผนการเรียนการสอนของทั้งสองรายวิชาแต่อย่างใด จากการคำอธิบายรายวิชาและเนื้อหาของทั้งสองรายวิชาแสดงให้เห็นว่าสามารถนำมาจัดทำรายวิชาคู่ขนานให้กับหลักสูตรดังกล่าวได้ ดังที่ วินดา เจียระไน (2550) ได้กล่าวว่า ตลอดศตวรรษที่ 20 การบูรณาการรายวิชา ในหลักสูตรการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาได้มีการพัฒนาบางรายวิชาให้มีลักษณะของการบูรณาการ ในปัจจุบัน จึงมีหลายรายวิชาที่จัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเรียนรู้หลายสาขาวิชาเพิ่มขึ้น โดยพัฒนาอาจารย์ให้มีความรู้กว้างขวางในเนื้อหาวิชาอื่น หรืออาจารย์บางท่านพยายามติดต่อกับอาจารย์สาขาวิชาอื่นเพื่อให้ความรู้ในบางหัวข้อกับผู้เรียน และมีการวางแผนจัดการสอนที่แบ่งปันความรู้ร่วมกันและการเข้าร่วมชั้นเรียนกับอาจารย์ที่สอนวิชาอื่น ดังนั้น การที่คณาจารย์จึงพงกันทุกสัปดาห์ตลอดปี เพื่อวางแผนการสอนและปรับปรุงรายวิชา ในที่สุด เส้นกั้นพรอมแคนระบุว่ารายวิชาที่หายไป และให้ความสนใจกับโครงสร้างความเข้าใจในเรียนรู้ของผู้เรียนแบบใหม่ ผลสุดท้ายผู้เรียนได้ใช้เวลาเล็กน้อยในการเรียนรู้วิชาเฉพาะสาขาและขอบข่ายของสาขาวิชา ความรู้ที่เกี่ยวข้องด้วยการบูรณาการการเรียนรู้ที่สูงขึ้น

เมื่อพิจารณาถึงแนวคิดในการจัดการเรียนรู้แบบบูรณาการรายวิชา พบร่วมรูปแบบ และแนวคิดที่เหมาะสม คือ แนวคิดของ Fogarty (1991, pp. 61-65) ซึ่งได้จัดรูปแบบของ การบูรณาการเป็น 3 กลุ่ม จำนวนทั้งหมด 10 รูปแบบ แต่ที่เหมาะสมกับรูปแบบนี้คือ แนวคิดและบริบทของการจัดทำรายวิชาคู่ขนานในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงเรม 1 และรายวิชาหลักการโรงเรม คือรูปแบบการเรียงลำดับหรือเรียงอีกชื่อหนึ่งว่า รูปแบบคู่ขนาน (Sequenced Model) ซึ่งรูปแบบนี้เป็นรูปแบบที่เปรียบได้กับการมองหลักสูตรผ่านแวด

สายตา (Eyeglasses) คือ เลนส์จะแยกจากกัน แต่จะถูกเชื่อมโยงในกรอบเดียวกัน นั่นคือ เป็นรูปแบบการบูรณาการที่ยึดหน่วยการเรียนรู้ที่มีแนวคิดหรือเนื้อหาใกล้เคียงกัน นำมาสอนในช่วงเวลาเดียวกันหรือใกล้เคียงกัน แต่ละวิชาที่จะจัดสอนไปตามแผนการสอนของตน ผู้สอนจะยึดการสอนตามรายบที่กำหนดโดยตรง แต่ไม่ได้ หมายความว่า ผู้สอนต้องจัดสอนเนื้อหาโดยให้สอดคล้องและคุ่ขานาไปกับรายวิชาที่ถูกนำมาบูรณาการเข้าด้วยกัน เป็นหลักอย่างเดียวเท่านั้น ดังนั้น ผู้สอนจะนำเอาหัวเรื่องหรือหน่วยการเรียนในหลายวิชา ที่มีความเกี่ยวกันมาเทียบเคียงกัน เพื่อบูรณาการเข้าด้วยกันโดยสอนเรียงลำดับในหลายคาบต่อ กัน เช่น ผู้สอนวิชาประวัติศาสตร์และผู้สอนวรรณคดีนำเนื้อหาวิชาที่เกิดขึ้นในยุคเดียวกันมาสอนในระยะเวลาเดียวกันหรือหลายคาบ ให้มองเห็นภาพรวมของวิชาเหล่านี้ ในแต่ละสมัยว่าเกี่ยวกันอย่างไร โดยข้อจำกัดของการบูรณาการรูปแบบนี้คือ เวลาที่จะใช้ในการวางแผนร่วมกัน และตารางสอนต้องมีการยึดหยุ่นพอสมควร แต่ข้อดีของรูปแบบนี้คือ เหมาะสมกับชั้นเรียนที่ผู้สอนคนเดียวสอนหลายวิชา นอกจากนี้ยังมีความคล่องตัวและง่ายในการที่จะบูรณาการข้ามสาขาวิชาด้วยจากสภาพปัญหาและแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนทั้งหมดดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนารูปแบบรายวิชาคู่ขานาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงเรียน 1 กับวิชาหลักการโรงเรียน เพื่อมุ่งพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียนเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพต่อการเรียนการสอนและการนำไปประกอบอาชีพในอนาคตของผู้เรียน รวมไปถึงเป็นการสร้างเจตคติที่ดีต่อรายวิชาภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบรายวิชาคู่ขานาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงเรียน 1 กับรายวิชาหลักการโรงเรียน
2. เพื่อประเมินผลการใช้รูปแบบรายวิชาคู่ขานาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงเรียน 1 กับรายวิชาหลักการโรงเรียน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้รายวิชาคู่ขานาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงเรียน 1 กับรายวิชาหลักการโรงเรียน
2. อาจารย์ผู้วิจัยร่วมมีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับรายวิชาคู่ขานา
3. นักศึกษาเกิดแรงจูงใจในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ สามารถนำความรู้ด้านการโรงเรียนที่มีมาเชื่อมโยงให้เรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการโรงเรียนได้รวดเร็วขึ้น

4. เป็นแนวทางให้กับผู้สนใจเกี่ยวกับการศึกษาวิจัย ด้านการพัฒนารายวิชาคู่ขนานอื่น ๆ ในมหาวิทยาลัยรายวิชาคู่ขนาน (Sequenced Model)

ขอบเขตของการวิจัย

1. การพัฒนารูปแบบรายวิชาคู่ขนานในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงเรם 1 กับรายวิชาหลักการโรงเรม มีการออกแบบรายวิชา 2 รายวิชา โดยเป็นการทำงานร่วมกันของ อาจารย์ 2 คน คือ ผู้วิจัยและอาจารย์ผู้วิจัยร่วมซึ่งจะทำหน้าที่ออกแบบและวางแผนรายวิชาร่วมกัน โดยศึกษาเฉพาะการสร้างหน่วยการเรียนรายวิชาคู่ขนานภาษาอังกฤษ เพื่อการโรงเรม 1 กับรายวิชาหลักการโรงเรม โดยนำไปทดลองใช้ จัดการเรียนการสอนกับนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการโรงเรม 1 กับรายวิชาหลักการโรงเรม จำนวน 30 คน เท่านั้นทั้งนี้ ผู้วิจัยทำหน้าที่สอนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงเรม 1 ด้วยตนเอง และอาจารย์ผู้วิจัยร่วมทำหน้าที่สอนรายวิชาหลักการโรงเรม ให้กับนักศึกษากลุ่มเดียวกันที่ลงทะเบียนเรียน 2 รายวิชานี้ โดยมีการวางแผนหน่วยการเรียนร่วมกันและจัดเวลาเรียนให้ไล่เลี้ยงกันหรือระยะเวลาที่ใกล้เคียงกัน การมอบหมายงานและการบ้านทั้ง 2 รายวิชามอบหมายให้ทำงานชิ้นเดียวกัน ผู้วิจัยและอาจารย์ผู้วิจัยร่วมมีการแลกเปลี่ยนให้ความรู้ คำแนะนำและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นตลอดการวิจัย ประเมินจากชิ้นงานเดียวกัน และมีการประเมินผลการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกัน

2. ตัวแปรที่จะศึกษา ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่

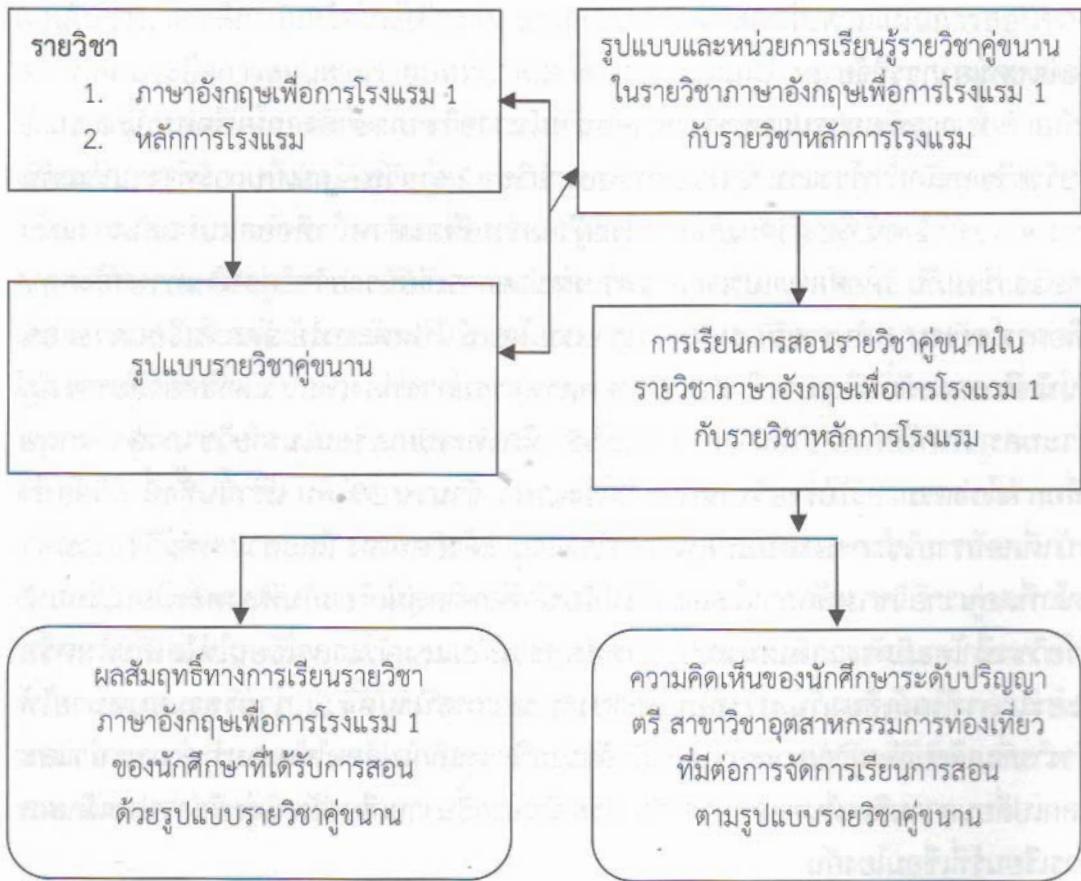
2.1 ตัวแปรจัดทำ การเรียนการสอนรายวิชาคู่ขนานในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงเรม 1 กับรายวิชาหลักการโรงเรม ซึ่งผู้วิจัยและอาจารย์ผู้วิจัยร่วมได้ร่วมกันพัฒนาขึ้น

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.1.1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงเรม 1 ของนักศึกษาที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบรายวิชาคู่ขนาน

2.1.2 ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบรายวิชาคู่ขนาน

กรอบแนวความคิดของการวิจัย

ที่มา: กัญณภัทร นิธิศิริภาณุ (2556)

นิยามศัพท์เฉพาะ

รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 หมายถึง รายวิชาบังคับ ของนักศึกษา สาขาวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่จะต้องลงทะเบียนเรียน ในภาคการศึกษาที่ 2 โดยมีเนื้อหาที่ต้องศึกษาเกี่ยวกับ คำศัพท์และสำนวนต่างๆ ในงาน ธุรกิจโรงแรม เช่น แผนกต้อนรับ แผนกอาหารและเครื่องดื่ม และแผนกแม่บ้าน

รายวิชาหลักการโรงแรม หมายถึง รายวิชาบังคับ ของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรม การท่องเที่ยว และโรงแรม มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร ที่จะต้องลงทะเบียนเรียนในภาค การศึกษาที่ 2 โดยมีเนื้อหาที่ต้องศึกษาเกี่ยวกับ ความเป็นมาของกิจกรรมโรงแรม โครงสร้างการปฏิบัติงานและการควบคุมภายในในการโรงแรม การจัดส่ายงาน

การกำหนดหน้าที่ดำเนินงานของแผนกและฝ่ายต่างๆ เช่น การบริการส่วนหน้า ฝ่ายแม่บ้าน ฝ่ายอาหาร ฝ่ายเครื่องดื่ม แผนกบริการภายในโรงแรม การบริหารงานบุคคล การติดต่อโรงแรมในเครือและนอกเครือ ตลอดจนหน่วยงานอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น บริษัทนำเที่ยว ร้านขายของที่ระลึก เป็นต้น กฎหมายที่เกี่ยวกับการจัดตั้งและควบคุมกิจการโรงแรม ความรับผิดชอบต่อผู้ใช้บริการของโรงแรมและมาตรฐานของพนักงาน ขอบเขตของ และแนวทางในการแก้ไขในการดำเนินกิจการโรงแรม

รายวิชาคู่ขนานในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 กับรายวิชาหลักการโรงแรม หมายถึง รูปแบบการบูรณาการที่ถูกสร้างขึ้นมาโดยยึดหน่วยการเรียนรู้ในรายวิชาหลักการโรงแรมที่มีแนวคิดหรือเนื้อหาใกล้เคียงกันกับในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 นำมาเทียบเคียงกัน โดยวางแผนร่วมกันระหว่างผู้สอนทั้ง 2 รายวิชาทั้งในส่วนของเรื่องที่จะสอน เวลาที่จะสอนในแต่ละเรื่อง การมอบหมายการบ้าน การมอบหมายให้ทำงานร่วมกัน เช่น ให้ขึ้นงานเดียว แต่สามารถนำไปตรวจในแบบของรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการโรงแรมและรายวิชาหลักการโรงแรมได้ นอกจากนี้ยังมีการวางแผนเรื่อง การประเมินร่วมกัน งานขึ้นเดียวกัน ประเมินให้คะแนนในแบบของรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมและรายวิชาหลักการโรงแรมได้ถือเป็นการลดภาระงานของนักศึกษาอีกทั้งทำให้ผู้เรียนได้เชื่อมโยงความรู้จาก 2 วิชามาทำงานในขั้นเดียวกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ เอกสารประกอบการเรียนการสอน รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมและรายวิชาหลักการโรงแรม
2. แบบประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรมและรายวิชาหลักการโรงแรม
3. ชิ้นงานที่ได้รับมอบหมายร่วมกันจากทั้งสองรายวิชาคือ รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 และรายวิชาหลักการโรงแรม
4. แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการสอนของวิชาคู่ขนานคือ รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 และรายวิชาหลักการโรงแรม

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย และพัฒนา (Research and development) โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานใน 3 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการพัฒนารายวิชาคู่ขนาน ในขั้นนี้เป็นการรวบรวมข้อมูล ประเด็นปัญหาในการสอนภาษาอังกฤษ รูปแบบ คุณลักษณะของรายวิชาที่จะนำมาสร้าง รายวิชาคู่ขนาน จากเอกสาร ตำรา บทความทางวิชาการ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สื่อสิ่งพิมพ์ ต่างๆ และแหล่งข้อมูลทางเว็บไซต์ แล้วนำมาสังเคราะห์เพื่อให้ได้วิธีการสร้าง ออกแบบ รายวิชาที่สอดคล้องและเหมาะสมกับลักษณะของทั้งสองรายวิชาคือ รายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการโรงเรียน 1 กับรายวิชาหลักการโรงเรียน จากนั้นนำวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอ ข้อมูลเชิงพรรณนา

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างหน่วยการเรียนรายวิชาคู่ขนานและนำหน่วยการเรียนไป ทดลองใช้ ในขั้นนี้เป็นการจัดทำรายวิชาคู่ขนาน การตัดสินใจคัดเลือกหน่วยการเรียน เนื้อหาที่ต้องการนำมาสร้าง การดำเนินการสร้างแผนการเรียนรู้ สร้างสื่อการเรียนของ หน่วยต่างๆ วางแผนการมอบงาน การกำหนดและพิจารณาเลือกชิ้นงานที่จะมอบหมาย ให้กับนักศึกษา การประเมินคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ และเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมิน ชิ้นงาน

ขั้นตอนที่ 3 การประเมินผลการใช้รายวิชาคู่ขนาน ในขั้นนี้เป็นการประเมินผล การใช้รายวิชาคู่ขนานกับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงเรียน 1 และรายวิชาหลักการโรงเรียน ในภาคการศึกษาที่ 1 ปีการศึกษา 2555 และได้รับการ สอนด้วยรายวิชาคู่ขนาน ประกอบด้วย การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การประเมิน ชิ้นงานที่ได้รับมอบหมายร่วมกันจากทั้งสองรายวิชา (ตามหน่วยการเรียนรู้) และ การสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการสอนของวิชาคู่ขนาน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้

- ก่อนการดำเนินการใช้รูปแบบรายวิชาคู่ขนาน ในรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการโรงเรียน 1 กับรายวิชาหลักการโรงเรียน ผู้วิจัยและอาจารย์ผู้วิจัยร่วม แนะนำ รายวิชาเรียนและรูปแบบการเรียนการสอนรายวิชาคู่ขนานให้นักศึกษาทราบและเข้าใจ กระบวนการจัดการเรียนรู้ในทั้งสองรายวิชา

- ดำเนินการใช้รูปแบบรายวิชาคู่ขนานในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงเรียน 1 กับรายวิชาหลักการโรงเรียน ตามลำดับขั้นของแผนการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ใช้สื่อการเรียนรู้ ต่างๆ การมอบหมายชิ้นงาน และประเมินผลตามเกณฑ์การประเมินที่กำหนดไว้ ทั้งนี้ตลอด การดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยและอาจารย์ผู้วิจัยร่วมมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ปรึกษาหารือ คำแนะนำและข้อคิดเห็นเกี่ยวกับรายวิชาคู่ขนานอย่างสม่ำเสมอ ต่อเนื่องตลอดระยะเวลา ในการจัดการเรียนการสอน

3. เมื่อสินสุดการมอบหมายงาน การใช้รูปแบบรายวิชาแบบคู่ข่านในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ และสิ้นสุดการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยประเมินรูปแบบรายวิชาคู่ข่าน โดยทำการประเมินผลรายวิชาคู่ข่านกับนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการโรงเรม 1 และรายวิชาหลักการโรงเรม ประกอบด้วย การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การประเมินชิ้นงานที่ได้รับมอบหมายร่วมกันจากห้องสองรายวิชาและการสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการสอนของวิชาคู่ข่าน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลใน 3 ประเด็นหลัก ได้แก่

1. วิเคราะห์ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษ เพื่อการโรงเรม 1 และรายวิชาหลักการโรงเรมของนักศึกษา โดยนำคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามาเปรียบเทียบกันใน 2 ลักษณะคือ การเปรียบเทียบกับเกณฑ์ความรอบรู้ที่กำหนดไว้ ร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม และเกณฑ์จำนวนของนักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์ความรอบรู้ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80 ของจำนวนนักศึกษาที่เป็นประชากรในการวิจัยห้องหมด สกิตติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ

2. วิเคราะห์ผลการประเมินชิ้นงานที่ได้มอบหมายร่วมกันจากห้องสองรายวิชาคือ รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงเรม 1 และรายวิชาหลักการโรงเรมตามเกณฑ์การประเมินที่ได้สร้างขึ้นทั้งนี้ผู้วิจัยนำเสนอผลการประเมินเฉพาะในแบ่งของหักษะความรู้ของรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงเรม 1 สกิตติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ผลการประเมินแต่ละชิ้นงานของนักศึกษา โดยการวิเคราะห์ ตีความ สรุปความและตรวจสอบความเที่ยงตรงของผู้เรียนจากการสัมภาษณ์ การเขียนแสดงความคิดเห็น การสังเกตพฤติกรรมการเรียน แล้วรายงานผลในลักษณะการบรรยาย ตามเกณฑ์การประเมิน ในประเด็นผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้และผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น (เพิ่มเติม) จากการเรียนรู้

3. วิเคราะห์ข้อมูลความคิดเห็นจากแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการสอนรายวิชาคู่ข่าน คือ รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงเรม 1 และรายวิชาหลักการโรงเรม สกิตติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการจัดรูปแบบรายวิชาคู่ข่านในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงเรม 1 กับรายวิชาหลักการโรงเรม สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. นักศึกษามีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ค่าเฉลี่ยร้อยละ 77.20 แสดงว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครที่เรียนในรูปแบบรายวิชาคู่ขนาน ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 และ รายวิชาหลักการโรงแรมสูงกว่าเกณฑ์ความรอบรู้ที่กำหนด คือ ร้อยละ 50 และมีจำนวน ของนักศึกษาที่ผ่านเกณฑ์ความรอบรู้ที่ร้อยละ 80

2. คะแนนที่ได้จากการประเมินชิ้นงานที่ได้รับมอบหมายร่วมกันจากห้องสอง รายวิชา (ในแต่ของทักษะความรู้ของรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1) ห้อง 4 ชิ้นงาน มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 81.68 คิดเป็นร้อยละ 81.35 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.34 นั้น หมายความว่า จากการประเมินชิ้นงานที่ได้รับมอบหมายนั้น นักศึกษาทุกคนมีชิ้นงานอยู่ใน ระดับดีมาก ห้อง 4 ชิ้นงาน ห้องนี้พบว่า นักศึกษามีพัฒนาการในการทำงานแต่ละชิ้นงานเพิ่ม มากขึ้น พัฒนาการที่เปลี่ยนแปลงอย่างชัดเจน ได้แก่ ทักษะการเขียนและการสื่อสาร ภาษาอังกฤษ ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น และพบว่า นักศึกษามีความเข้าใจเนื้อหาที่เรียน ได้เร็วมากยิ่งขึ้น

3. จากการสอบถามความคิดเห็นจากแบบสอบถามของนักศึกษาที่มีต่อการสอน ของวิชาคู่ขนานในภาพรวม สรุปได้ว่า นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการสอนของวิชาคู่ขนาน รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 และรายวิชาหลักการโรงแรม ในภาพรวมอยู่ใน ระดับมากทั้งสองรายวิชา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบร่วม ด้านที่มี ค่าเฉลี่ยสูงสุดสามอันดับแรกคือ ด้านผู้สอน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 รองลงมาด้านการวัด และประเมินผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 และด้านประโยชน์และการประยุกต์ใช้มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.00 ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากการศึกษารูปแบบรายวิชาคู่ขนานในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการโรงแรม 1 กับวิชาหลักการโรงแรม สามารถสรุปข้อเสนอแนะได้ดังนี้

1. จากผลการศึกษาพบว่า บทบาทของผู้สอนมีความสำคัญมากในรูปแบบรายวิชา คู่ขนาน เนื่องจากนักศึกษามีความคิดเห็นว่า หากผู้สอนทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก และเป็นที่ปรึกษาที่ดีในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เอาใจใส่และให้ความเป็นกันเองกับ นักศึกษา เปิดโอกาสให้นักศึกษาแสดงความคิดเห็น และมีส่วนร่วมในการเรียน การจัดการ เรียนการสอนจะมีความน่าสนใจ นักศึกษาเกิดความรู้สึกอย่างเรียนรู้มีความสุขและสนุกใน การเรียน กล้าแสดงออก และอยากมีส่วนร่วมในการเรียนเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น บทบาทผู้สอน จึงไม่ใช่เป็นเพียงผู้ถ่ายทอดวิชาความรู้เท่านั้น ผู้สอนยังควรมีบทบาทในการอำนวยความ

สอดคล้องให้ความช่วยเหลือ แนะนำเมื่อนักศึกษาเกิดปัญหาในการเรียน หรือการปฏิบัติ กิจกรรม การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนก็จะประสบความสำเร็จทั้งในแง่ของผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนและคุณลักษณะที่คาดหวังจะให้เกิดขึ้นกับนักศึกษา

2. จากการดำเนินการวิจัยพบว่า การประเมินชิ้นงานที่ได้รับมอบหมายร่วมกันจาก (100%) ทั้งสองรายวิชามีความสำคัญต่อรูปแบบรายวิชาคู่ขนานและมีความสำคัญกับการ พัฒนาศักยภาพของนักศึกษาเป็นอย่างมาก การประเมินชิ้นงานที่ดี ควรมีเกณฑ์การ ประเมินชิ้นงานที่ชัดเจน เป็นระบบ มีความเหมาะสมกับเนื้อหารายวิชาและมีความ เหมาะสมกับนักศึกษา รวมทั้งควรมีการแจ้งผลการประเมินทั้งในแง่ของข้อดีและ ข้อบกพร่องให้นักศึกษารับทราบเพื่อให้โอกาสในการปรับปรุง แก้ไขต่อไป ซึ่งวิธีที่ควร นำมาใช้คือการจดบันทึกข้อผิดพลาดต่างๆ ในระหว่างการปฏิบัติกิจกรรมของนักศึกษาและ ให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) หลังจากนักศึกษาปฏิบัติกิจกรรมเสร็จแล้ว ไม่ควรแก้ไข ข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดนั้นทันทีในขณะที่นักศึกษากำลังปฏิบัติกิจกรรม เพราะจะทำ ให้นักศึกษาขาดความมั่นใจและไม่กล้าแสดงออกต่อไป และผู้สอนควรมีการเสริมแรง ทางบวกแก่นักศึกษาควบคู่กับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วย เช่น การชมเชยเมื่อ นักศึกษาปฏิบัติกิจกรรมหรือทำขึ้นมาได้เป็นอย่างดี ทั้งนี้เพื่อเป็นตัวอย่างที่ดีแก่นักศึกษา คนอื่นๆ

3. จากผลการศึกษาพบว่า รูปแบบรายวิชาคู่ขนานนั้น เป็นทางเลือกที่ดีในการจัด กิจกรรมการเรียนรู้ให้กับนักศึกษา เพราะนอกจากจะก่อให้เกิดคุณค่าและประโยชน์ต่อการ จัดกิจกรรมการเรียนรู้แล้ว ยังส่งผลที่ดีต่อผู้สอน นักศึกษาและสถาบันอุดมศึกษาอีกด้วย ซึ่งประโยชน์ที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจนคือ รูปแบบรายวิชาคู่ขนานช่วยให้นักศึกษาเกิดความรู้ใน รายวิชาที่เรียนเพิ่มมากขึ้น ช่วยให้นักศึกษาเกิดการเชื่อมโยงการเรียนรู้ (Transfer of Learning) โดยความรู้ที่เรียนไปแล้วจะถูกนำมาสัมพันธ์กับความรู้ที่เรียนใหม่จะทำให้เกิด การเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วมากขึ้น สนับสนุนกับการเรียนมากขึ้น มีความคงทนในความรู้เพิ่มมาก ขึ้น และได้พัฒนาองค์ความรู้ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันและการทำงานใน อนาคตได้เป็นอย่างดี ประโยชน์ที่เกิดกับผู้สอนคือ ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ความคิดเห็นด้าน วิชาการ ได้ใช้ความถนัดและความสามารถของตนอย่างเต็มที่ช่วยให้เกิดปฏิสัมพันธ์อันดี ระหว่างอาจารย์ผู้สอนด้วยกันและอาจารย์ผู้สอนกับนักศึกษา ก่อให้เกิดบรรยากาศความ ร่วมมือระหว่างหน่วยงานและอาจารย์ผู้สอน รวมทั้งช่วยให้การจัดการเรียนการสอนมี คุณค่ามากขึ้น และประโยชน์ที่เกิดขึ้นกับสถาบันอุดมศึกษาคือ ก่อให้เกิดความเข้มข้นและ ความเข้มแข็งทางวิชาการ เกิดการประสานงานระหว่างหน่วยงานและคณาจารย์ใน

มหาวิทยาลัย ดังนั้น จึงควรมีการส่งเสริมให้ผู้สอนนำรูปแบบรายวิชาคู่ขนานไปใช้ในรายวิชาอื่นๆ เพิ่มมากขึ้นอันจะส่งผลให้การจัดการศึกษามีคุณภาพเพิ่มมากขึ้นต่อไป

4. จากการดำเนินการสอนรูปแบบรายวิชาคู่ขนานนั้น พบว่า การดำเนินการสอนจะสำเร็จลุล่วงได้นั้นผู้สอนทั้งสองรายวิชาจะต้องมีการพูดคุย พบປະ แลกเปลี่ยนความคิดเห็น ปรึกษาหารือร่วมกันอย่างสม่ำเสมอ เพื่อร่วมกันวางแผน ปรับเปลี่ยนและแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับการบริการจัดการรายวิชา หรือปัญหาอื่นๆ ที่อาจมีเกิดขึ้นในระหว่างการจัดการเรียนการสอนด้วยกัน

ข้อเสนอแนะสำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการใช้รูปแบบรายวิชาคู่ขนานในรายวิชาอื่นๆ เพิ่มมากขึ้น และการส่งเสริมให้ผู้สอนศึกษาตัวแปรหรือผลกระทบที่เกิดจากการสอนในรายวิชาคู่ขนาน เช่น แรงจูงใจ เจตคติในการเรียน ซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อมูลสนับสนุนในการพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีคุณภาพเพิ่มมากขึ้นต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- วนิดา เจียระไน. (2550). การบริหารจัดการภารกิจในสำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์วิโรฒ. วารสารการบริการและธุรกิจ, 6(17), 9-23
- Fogarty, Robin. (1991). *The Mindful School : How to Integrate Curriculum.* Illinois : IRI/skylight Training and Publishing.